

6—8 Maaneder inde, er der kun Tid til at uddanne som Søkrigere, medens der ikke er Tale om at gøre dem til Sømænd. Derfor behøves der til dette Mandstab ikke nogen som helst Rejsning eller sligt. Jeg skal ikke afgøre, hvorledes Kadetternes og Underofficerernes og det øvrige unge Personales Uddannelse bedst bør ordnes i Fremtiden; men saa meget er vist, at mangfoldige mene, at Rejsningen hører med til disse unge Menneskers Uddannelse, og da vi nu ikke mere bygge ny Skibe med Rejsning, bevare vi de gamle Skibe, fordi de have Rejsning, selv om de ikke ere stiftede til at sendes til Søs. Det synes jeg er en meget logisk Fremgangsmaade, der ikke kan give berettiget Anledning til at udtale, at en „radikal Forandring af Skolestibsuddannelsen“ synes paa-trængende nødvendig. Jeg vil dog paa den anden Side sige, at jeg for mit personlige Bedkommende vil være stemt for saa snart som muligt at modificere det noget. Vi ville naturligvis ikke igen bygge Skolestibe, som de gamle Fregatter og lignende Skibe; men dette Uddannelsesspørgsmaal er jo et Spørgsmaal, der staar paa Dagsordenen i alle Søstater, og det kunde derfor være hensigtsmæssigt at se Tiden an, hvordan de klare sig andre Steder, og foreløbig beholde de gamle Uddannelsesskibe. Det ærede Medlem talte endvidere om Auditorerne. Den foreløbige Betænkning har ogsaa en Henstilling herom, idet man i Udvalget ikke var tilfreds med den Maade, hvorpaa Forholdet nu er ordnet. Jeg vil saamænd ikke oplæse disse lange Stykker, hvis korte Mening synes at være, at der specielt for Søværnets Bedkommende ikke er Brug for flere Auditører. Men dette er jo noget ganske andet, derfor kan der godt af andre Grunde være Brug for endnu en Auditør, idet Søværnet og Hæren have fælles Auditørkorps, og Hæren sluger i en ganske anden Grad Auditører end Flaaden. Naagtet det saaledes maaste ikke er strengt nødvendigt for Søværnet at have en Auditør mere, er det af en anden Grund nødvendigt; det synes jeg ikke, der er noget løjerligt i. Hvad Regnskabsvæsenet angaar, vil jeg sige, at det i Virkeligheden ogsaa er væsentlig omdannet; men det var allerede i Gang, før den foreløbige Betænkning blev afgiven. Smidlertid er jeg meget glad ved den foreløbige Betænkningss støtte paa dette Punkt. At Forholdet skulde være saadant, at der skal hvittræs tre Steder for en Mannat — (Berntsen: Det var haardt nok!) ja, det vilde være strengt, hvis det var Tilfældet, — det kan jeg aldrig tro. Jeg indrømmer, at der saa kunde spares en Del Blæk; men det er maaste ogsaa blot en

af de Ting, som man siger, men som ikke skal tages ganske alvorligt — (S. Boje: Ja.) . . . Ja, er det virkelig Tilfældet, er det ogsaa en af de Ting, som Udvalget gennem sin tidligere Ordfører nok vilde kunne opnaa at faa forandret.

Saa skal jeg blot endnu omtale et Punkt, — Tiden er jo, som sagt, temmelig langt fremrykket. Det ærede Medlem talte om Udvalgets Forslag med Hensyn til det tilkommende Flaademateriel og om, hvad Marineministeriet havde foreslaaet. Der er ganske sikkert den Forstel paa de to Forslag, at paa det ene faar man kun 8 saakaldte større Skibe, og paa det andet faar man 10 — det vil sige efter gammel Bedtægt fra tidligere Tid Skibe paa over 1,500 Tons — men derfor kan man ikke sige, at Ministeriet forlanger mere, end Udvalget har foreslaaet. Det oplyses nemlig, at man vil kunne bygge de to Flaader for de samme Pengene, men at den af Ministeriet foreslaaede vil være væsentlig billigere at vedligeholde (Boje: Det er Ministeriets egne Priser). Ja, naturligvis er det de Priser, vi skulle give for dem, det er klart; vi kunne ikke tale om, hvad vi ikke skulle give for dem. Men det er for Resten ogsaa i og for sig en ganske naturlig Sag, da Udvalget blandt andet foreslaar en Del Torpedojagere. Det er nemlig Skibe, som foruden at være overordentlig dyre — disse Smaaskibe koste omtrent en Million Kroner — koste ganske umaadeligt i Vedligeholdelse. Dette er let forstaaeligt, thi naar man vil have forholdsvis smaa Skibe, der skulde løbe med indtil 30 Miles Fart, maa de nødvendigt gives en ganske overordentlig stor Maskinraft og tillige bygges overmaade spinkle. Naturligvis er det overordentlig gode Skibe i og for sig, og i de større Mariner spørmer man meget for dem, men jeg tror, man kan undvære dem i vore Farvande. Jeg tror, at 1ste Klasses Torpedoer, hvoraf de nyere kunne bringe det til 23—24 Miles Fart, ville kunne gøre Hjælp saa nogenlunde for os. — Det forekommer mig altsaa ikke ganske urimeligt, naar Udvalget mener, at man kan gaa til en Fremtidens Flaade, der koster saa og saa meget, at vi da sige: Vi kunne finde os i ikke at gøre Flaaden større, men vi ville fordele Skibene paa en anden Maade, hvorved vi foruden at kunne anskaffe dem for samme Pris, kunne vedligeholde dem for et mindre Beløb og bemande dem med færre Joll. Naar den ærede Taler havde faaet ind, at det var en umaadelig Masse Millioner, vi vilde komme til at bruge for at staffe den af Ministeriet paaænkte Flaade, ville vi selvfølgelig bruge akkurat de samme Milli-